

Το γεύμα μας προγραμματίστηκε στη Λεμεσό, Δευτέρα μεσημέρι, στην ταβέρνα «Κισσό», στην Αμαθούντα. Ένα εστιατόριο που της αρέσει, γιατί έχει καλό φαγητό και γρήγορη εξυπηρέτηση. Έφτασε πριν από μένα. Βγαίνοντας από το αυτοκίνητο την είδα να μιλά με ένα θαμώνά και να του δίνει το τηλέφωνό της. Την είχα προσεγγίσει για να της πει ότι θα την ψηφίσει. Η αυλή της ταβέρνας ένα θεατρικό σκηνικό, μια κυπριακή εικόνα στην καρδιά της τουριστικής Λεμεσού, με πολύ πράσινο να σπάζει το πλακόστρωτο και στο βάθος ένα τεράστιο ενυδρείο να καλύπτει όλο τον τοίχο. Εκεί επέλεξε η Ελένη Θεοχαρούς, η επικεφαλής του Κινήματος Αλληλεγγύη, να καθήσουμε. Το τηλέφωνό της κτυπούσε σταμάττα.

ΦΩΤΟ: Γ. ΜΠΑΣΙΩΤΗΣ

Κάποια στιγμή το έκλεισε για να μπορέσουμε να μιλήσουμε. «Σας κυνηγά ο χρόνος;», τη ρώτησα. Μου απάντησε πως είχε τακτοποιήσει τις υποχρεώσεις της και άρχισε να χαλαρώνει. Παρήγγειλε σαλάτα και λαβράκι, μια που το ψάρι είναι ελαφρύ και της αρέσει. Ξεκινήσαμε με άσπρο κρασί, πάντα κυπριακό, και με το χιούμορ που τη χαρακτηρίζει ευχήθηκε να μη μεθύσουμε προτού κάνουμε τη συνέντευξη. «Γιατί επιλέξατε το τραπέζι δίπλα από το ενυδρείο;», τη ρώτησα την ώρα που έψαχνα τις σημειώσεις μου. «Το να χαζεύω αυτά τα τροπικά πολύχρωμα ψάρια και να αφηρώνω τη φαντασία μου να ταξιδεύει σε χώρους όπου έζησα κάποιες από τις πιο όμορφες στιγμές της ζωής μου είναι ιδιαίτερα σημαντικό. Οι αγώνες και αγωνίες μου στους τροπικούς, ό,τι έχω καταγράψει για τον Τροπικό του Καρκίνου και του Αιγόκερω, για μια ζωή γεμάτη πολύχρωμες και μυρωδάτες εικόνες. Είναι μια παράξενη αίσθηση να ζεις ταυτόχρονα την αναπόληση και τη σκληρή πραγματικότητα μέσα στον ίδιο χώρο, μια κυπριακή ταβέρνα δίπλα στους τροπικούς. Ένας ευαίσθητος άνθρωπος μπορεί να αφηθεί στην ψευδαίσθηση και στην ταυτοποίηση». «Η πολιτική είναι ψευδαίσθηση;», τη ρώτη. Απαντά άμεσα και ξεκάθαρα «είναι απόλυτη και σκληρή ρεαλιστική πραγματικότητα. Μπορεί και ένας ονειροπόλος ιδεαλιστής άνθρωπος να ζει τη στυγνή πραγματικότητα. Δεν είναι δικαίωμα, ουσιαστικά είναι η άλλη διάσταση την οποία μπορείς να βιώσεις. Από τη μια έχεις την ποίηση μέσα στην οποία μπορείς να συγκαλύψεις τον πόνο της στυγνής πραγματικότητας και από την άλλη είσαι πραγματιστής, είσαι χειρουργός που πρέπει να ορθοτομήσει τον λόγο και να χρησιμοποιήσει σωστά το νυστέρι για να κάνει τη σωστή παρέμβαση. Και επειδή είμαι χειρουργός, ξέρω πολύ καλά τι σημαίνει να παίρνεις μια ζωή στα χέρια σου, ξέρω τι σημαίνει να παίρνεις την ουσιαστική πραγματικότητα στα χέρια σου και να τη διαχειρίζεσαι». «Εφόσον έχετε τις δυο αυτές ιδιότητες, διαπρέπετε ως χειρουργός, ως γιατρός του κόσμου και ως ποιήτρια, γιατί η πολιτική, μήπως για φιλοδοξία;», συνεχίζω να ρωτώ. «Αν δεν υπήρχε το Κυπριακό, δεν θα ανακατευόμουν στην πολιτική. Λέω πως όταν το Κυπριακό κλείσει, θα εξαφανιστώ από την πολιτική ζωή του τόπου και είναι δέσμευση, κυρίως απέναντι στον εαυτό μου».

Εκεί που πήγε να ξεκινήσει η συζήτηση, μας διέκοψε η σερβιτόρα με το φαγητό. Πίνοντας μια γουλιά κρασί η κουβέντα μας οδηγήθηκε στα μονοπάτια της μοναξιάς, στον χαμό του συζύγου της. «Τρεις το πρωί να γυρίζω στο σπίτι, ο Λούης με περίμενε». Αναπληρώνεται το κενό με μια καθημερινότητα υπερπλήρη, χωρίς ανάσα; Με θλίψη απαντά πως ό,τι και να κάνει, η απουσία είναι εμφανής. Δεν δείχνει συχνά αυτή της την πλευρά, τη μονοπωλεί συνήθως η πολιτική. «Ξεκινήσατε από το ΔΗΚΟ, καταλήξατε στον ΔΗΣΥ και τώρα στην Αλληλεγγύη. Με αυτά τα δεδομένα, γιατί να σας εμπιστευτούν οι ψηφοφόροι;», τη ρωτώ καταγράφοντας τη συνομιλία μας. «Μα, αν διαβάσετε όσα γράφονται, ξεκίνησα από την ΚΝΕ, πήγα στον Λυσαρρίδη, στον Πααχαλάδη, στους Νέους Ορίζοντες και πέρασα από το ΔΗΚΟ. Ναι, ήμουν αριστίδων υποψήφια με το ΔΗΚΟ. Και το 2001 πάλιν αριστίδων ήμουν με τον Συναγερμό. Αλλά οι πλείστοι σημερινόι πολιτικοί μετακινήθηκαν σε διάφορους χώρους. Δεν είναι έγκλημα ούτε αρνητικό να αναζητεί κάποιος την προσωπική του αλήθεια ψάχνοντας ή να παραμένει σε αυτήν πιστός, φεύγοντας. Έγκλημα είναι να ανταλλάσσεις τη μετακίνησή σου με ένα διορισμό σε μια θέση, ως ποίμε. Ή να φεύγεις γιατί δεν σου έκαναν τα χατίρια. Δεν έκανα ούτε το ένα ούτε το άλλο, ψάξτε το και θα δείτε. Σήμερα, ο κόσμος έχει να επιλέξει: Είτε θα μείνει σε αυτά που του λένε τα μεγάλα κόμματα, για να μην «κάψει το μέσο του» που είναι οι διάφοροι βουλευτές που τον εξυπηρετούν να διεκπεραιώνει τις υποθέσεις του, να μείνει δηλαδή στις τεράστιες υπεραγορές των μεγάλων κομμάτων, είτε θα ακούσει αυτά που τον μερμηλίζω, ότι αυτή η κατάσταση δεν είναι υγιής. Δεν μπορεί τα κόμματα, είτε να χαράζουν την πολιτική του κράτους, να διεκπεραιώνουν τις απαιτήσεις ή τα δίκαια αιτήματα των φτωχών πολιτών που δεν τους προστατεύει το κράτος. Κόμματα που τα παίρνουν και από τη Focus.

Ο ΛΟΓΟΣ ΣΤΟΥΣ ΗΓΕΤΕΣ: ΕΛΕΝΗ ΘΕΟΧΑΡΟΥΣ

Έγνοια μας η μη εκλογή μιας «μονοκομματικής» Βουλής ΔΗΣΥ-ΑΚΕΛ

ΤΙ ΦΑΓΑΜΕ ΤΙ ΠΗΡΩΣΑΜΕ

Ταβέρνα Κισσό
Λεωφόρος Αμαθούντος 11-12, Sun Sea Court, Λεμεσός

-Ελληνική σαλάτα για 2 άτομα	9,00 ευρώ
-Λαβράκι για 2 άτομα	38,00 ευρώ
-Κυπριακός καφές	5,00 ευρώ
-2 μπουκάλια νερό	3,50 ευρώ
-1 μπουκάλια κρασί Πετρίδης	20,00 ευρώ
Σύνολο:	75,50 ευρώ

Γιατί δεν παραδίετε την έδρα του Ευρωκοινοβουλίου; Για τρεις λόγους, πρώτο διότι θα σιγήσει η φωνή μου και δεν θα αντικατασταθεί από ανάλογη. **Αυτό είναι εγωκεντρικό και αλαζονικό.** Μπορεί κάποιος να το χαρακτηρίσει όπως θέλει, αλλά εδώ μιλούμε για πολιτικές θέσεις και οι δικές μου είναι γνωστές. Με αυτές έχω εκλεγεί. Αυτός είναι ο δεύτερος λόγος. Δεν εξελήγην για να πιάσω τους Ευρωπαίους να βάλουν μέσα στα ψηφισιά τους τη Διζωνική Δικονομική Ομοσπονδία προς αλλαγή των υποστηρικτών της, αλλά για να σέβονται την Κυπριακή Δημοκρατία που έχει εξερατιστεί από τα ψηφίσματα του Ευρωκοινοβουλίου. Υπερανατρέξατε με πάθος την Κυπριακή Δημοκρατία, με πάθος την Κυπριακή Δημοκρατία, αλλά να εκπλαγείτε. Όταν λήξει η θητεία μου, ας εκλέξουν όποιο θέλουν.

Έχετε εκλεγεί με τον ΔΗΣΥ. Ναι, αλλά η θέση ανήκει στον ευρωβουλευτή, αυτή είναι πανευρωπαϊκή σταθερά. Πίστευα ότι ο ΔΗΣΥ είναι ένα πολυφωνικό κόμμα. Και αν θέλεις, έδινα άλλοθι στον ΔΗΣΥ, ζούσα αυτή την ψευδαίσθηση. Ξεκαθάρισα τις θέσεις μου από το 2004 και πλήρωσα τμήμα. Παρόλο που για μια τριετία ήμουν η φωνή του Συναγερμού, αν θυμάστε, μετά το δημοψήφισμα. Τώρα δεν μπορούμε να μιλάμε για ελευθερία της έκφρασης. Ρωτήστε όσους διαφωνήσαν κατά καιρούς και ειδικά τις τελευταίες μέρες.

Τότε γιατί δεν φύγατε νωρίτερα; Είναι ένα μεγάλο λάθος. **Έχετε δηλώσει φεύγοντας ότι δεν θα κάνατε κόμμα και ότι δεν σας ενδιέφεραν οι βουλευτικές. Κάνετε τελικά Κίνημα και διεκδικείτε τις εκλογές. Αυτό δεν είναι συνενεία;** Τα δεδομένα αλλάζουν συνεχώς και όποιος δεν μπορεί να αντιδράσει σε μια ρευστή κατάσταση, ελεγχόμενη συνεχώς από το πανίσχυρο σύστημα του δικομματισμού, δεν μπορεί να προσφέρει καμιά υπηρεσία στον λαό. Η Αλληλεγγύη είναι ένα κίνημα που θέλουμε να εκφράσει

τον φτωχό πολίτη, ο οποίος βιώνει την παραβίαση των δικαιωμάτων του, τον βιασμό της αξιοπρέπειάς του και της λογικής του και που έχει καταλυτική και αγνοείται παντελώς από το κράτος. Η συμμετοχή στις εκλογές είναι υποχρέωση πέρα και από το γεγονός ότι η προσπάθεια της διεθνούς κοινότητας και της Τουρκίας είναι να περάσουν τη λύση του Κυπριακού και μέσα από τη Βουλή που θα εκλεγεί τον Μάιο. Τουλάχιστον τμήμα της λύσης θα περάσει από τη νέα Βουλή, αν προκύψει λύση. Να σας θυμίσω τις δηλώσεις Ακιντζί στη Χουριέτι ότι οι παρεκκλίσεις από το ευρωπαϊκό κεκτημένο θα πρέπει να εγκριθούν πριν να φτάσει το σχέδιο σε δημοψήφισμα από τα Κοινοβούλια των 28 κρατών-μελών της ΕΕ με ποσοστό 3/5. Μόνο μια σχεδόν μονοκομματική Βουλή από ΔΗΣΥ και ΑΚΕΛ θα μπορέσει να το περάσει. Γι' αυτό άλλαξαν τον εκλογικό νόμο και ανέβασαν στο 3,6% το εκλογικό μέτρο, για να αποκλείσουν όλα τα μικρά κόμματα. Σε μια δημοκρατική χώρα αλλάζει 6 μήνες πριν τις εκλογές ο εκλογικός νόμος και αρχίζει η εφαρμογή του άμεσα; **Μήπως έπρεπε η ενδιάμεσος χώρος που θα έφτασε να ήταν ο τρίτος πόλος;** Φταίει.

Δοκιμάσατε να τον συνενώσετε και καταλήξατε με το ΕΥΡΩΚΟ. Δεν κατέληξα με κανέναν, κάλεσα σε συστράτευση τους πατριώτες όλων των δυνάμεων που διαφωνούν. Έχει ευθύνες ο ενδιάμεσος χώρος, έχουν ευθύνες οι πολιτικοί αρχηγοί που βάζουν τις προσωπικές φιλοδοξίες πάνω από το συλλογικό συμφέρον. Η Αλληλεγγύη κατέρχεται αυτόνομα και όποιος θέλει μπορεί να ανέβει στο τρένο της. Το Ευρωπαϊκό Κόμμα διαλύθηκε και εντάχθηκε στην Αλληλεγγύη.

Τι κοινό έχετε με το ΕΥΡΩΚΟ; Το Ευρωπαϊκό Κόμμα κάνουν τις στις αρχές της Αλληλεγγύης, στο γεγονός ότι είμαστε ένα νέο σφριγηλό Κίνημα που εκπληγεί από την ψυχική του λαού, ένα κίνημα των φτωχών και μη προνομιούχων, ένα Κίνημα που ουδείς των συνιστώντων μελών του ενεπλάκη ποτέ

«Όταν το Κυπριακό κλείσει, θα εξαφανιστώ από την πολιτική ζωή του τόπου και είναι δέσμευση κυρίως απέναντι στον εαυτό μου»

Άλλοι μοιράζουν μεταξύ τους θέσεις προέδρων, γερουσιαστών, υπουργών...

Είστε όμως ένας άνθρωπος που δεν του αρέσει να χάνει. Η μάχη που χάνεις είναι η μάχη που δεν δίνεις. Η μόνη μου έγνοια είναι να λυθεί το Κυπριακό με τον καλύτερο δυνατό τρόπο και όχι να γίνω Πρόεδρος. Άλλοι μοιράζουν μεταξύ τους τις θέσεις των γερουσιαστών, προέδρων, υπουργών του ομόσπονδου κράτους από τώρα.

Ποιος τις μοιράζει; Το κυβερνών κόμμα, το ΑΚΕΛ και πολλοί άλλοι. Ο καθένας κατοχύρωσε τις φιλοδοξίες του.

Δεν είναι πολιτικός λόγος αυτός. Σίγουρα δεν είναι πολιτικός λόγος. Η θέση μου εμένα είναι η κατοχύρωση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων του κυπριακού λαού. Μπορούν να μας διαβεβαιώσουν ότι θα το κάνουν με τη ΔΔΟ;

Μονοπωλήσατε τα Μέσα όταν είπατε ότι θα αυτουπηλοποιήσετε στην πλατεία Συντάγματος. Να τονίσω σας παρακαλώ ότι ουδέποτε ζητήθηκε η άποψή μου γι' αυτό το ζήτημα. Έγραφα και έλεγε ο καθένας

ό,τι ήθελε. Η φράση ήταν απάντηση στο ερώτημα «ποια θεωρώ δικαίωση του Κυπριακού» και τη φράση αυτή την είπα και ο αείμνηστος διευθυντής του Φιλελεύθερου Χριστάκης Κατσάμπας το 1992. Δεν μπορώ να καταλάβω γιατί εγώ δαιμονοποιήθηκα. Μην έχοντας τίποτα να μου προσάψουν, τους απομένει να με εμπάζουν με την Ένωση και τον αυτουπηλοτισμό.

Δεν σας ξέφυγε; Επαιζα με τη γλώσσα. Μου αρέσει η ελληνική γλώσσα, η ποίησή μου έχει πάρει δυο κρατικά βραβεία τα οποία θα μπορούσαν να ήταν 4 αν δεν ήμουν πολιτικός.

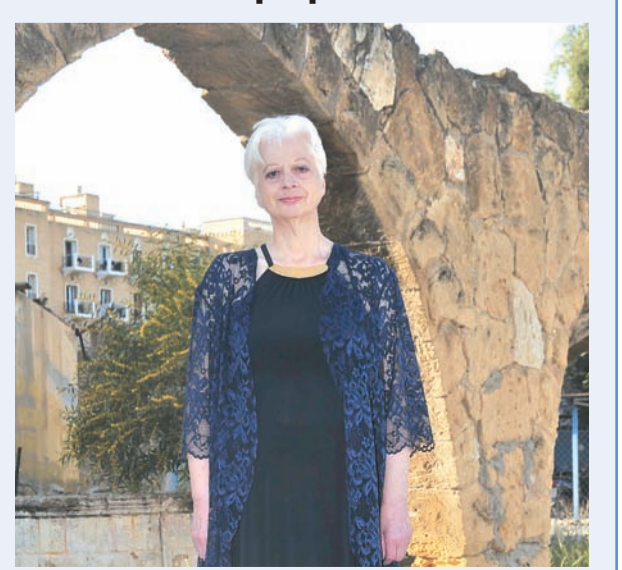
Δεν μου απαντήσατε αν μπορεί κανείς να μιλά σήμερα για Ένωση και ότι θα αυτουπηλοποιήσει... Θεωρητικά, ο καθένας μπορεί να εκφράζεται ελεύθερα, αρκεί να διευκρινίζει ότι, ξέρετε, αυτό ισχύει σε θεωρητικό επίπεδο, εδώ μιλάμε παραβολικά, τώρα μιλάμε εκφράζοντας μια ευχή, τώρα μιλάμε θεωρητικά. Για να μην αφηρόνται περιθωρία σε πολιτικές και δημοσιογραφικές μοιρολόγιαρες που μετατρέπουν ξεκάθαρες δηλώσεις

σε αμφιλεγόμενες και κλαίει επ' αυτών επί χρήμασι. Ένας από τους ήρωες που στοίχειωσαν τα μαθητικά μου χρόνια ήταν ο Γιαν Πάλας. Φυσικά δεν ξέρω πολλούς που να θέλουν να πυρποληθούν για ένα ιδανικό.

Γιατί να ψηφίσει κανείς την Αλληλεγγύη στις 22 Μαΐου; Διότι δίνουμε μια εναλλακτική λύση. Ως μικρό νέο Κίνημα δεν έχουμε τη δύναμη να τους πείσουμε ότι θα κάνουμε τη μεγάλη ανατροπή, παρά μόνο αν μαζικά μας ακολουθήσουν. Χρειάζεται χρόνος. Και δουλειά πολλή. Αν οι ψηφοφόροι θέλουν να παραμείνουν υποχέρια των μεγάλων υπεραγορών της πολιτικής και να επιλύουν τις υποθέσεις τους μέσω των βουλευτών των μεγάλων κομμάτων και του «μέσου» που διαθέτουν, δεν τους κάνει το Κίνημά μας ούτε αυτοί κάνουν για την Αλληλεγγύη. Αν θέλουν να στήσουμε ένα κράτος εξ υπαρχής όπου ο κάθε πολίτης θα απολαμβάνει των δικαιωμάτων του χωρίς να χρειάζεται και να παρακαλεί κανέναν, αν θέλουν να διασώσουν την Κυπριακή Δημοκρατία, ας μας ψηφίσουν.

«Ο πολίτης θα ξέρει pronto πάει να ψηφίσει την απόφασή μου για Ευρωβουλή ή κυπριακή Βουλή»

«Αξιοματούχοι κομμάτων εκφροβίζουν εν δυνάμει υποψηφίους και υποστηρικτές του Κινήματος»

ΦΩΤΟ: Γ. ΜΠΑΣΙΩΤΗΣ